

Efterat det ved Generaltoldkamrets Skrivelse til Kjøbenhavns Magistret af 27de Sept. 1780, bekiendtgjort ved Raadstueplacat 2den October 1780, „for at undgaae Dphold og Forstinkelse for Handlende og Fabrikantere i Kjøbenhavn,“ var bestemt, at „alle de Varer, som ved kongelige Octroier, Concessio-ner, Privilegier, Resolutioner og andre Benaadninger ere tilladte toldfrie at indføres,“ og hvorfor Vedkommende dog hidtil hver Gang havde maattet erhverve Kamrets Friordre, maatte „uden saadanne Ordres Forstæffelse“ (hvor Eligt ikke allerhøist var udtryffeligt fastsat) „toldfrit indpasseere imod Foreviisning af benævnte Benaadningsdocument,“ androg Commerce-Collegiet under 23de Decbr. 1780 for Generaltoldkamret, at da „saavel Silke- som Dug- og Løifabrikantene ikke alle have særskilt Privilegium, men som Mestere i deres respective Laug drive deres Fabrikker efter Laugs Rettighed og ifølge af samme tage Deel i Toldfriheden paa raa Materialier“, vilde de dog for hver Gang behøve speciel Friordre, med mindre det skulde være nok, naar vedkommende Mestere medbragte deres Aldermands af General-Magazins-Directionen paategnede Attest om; at de vare virkelig etablerede Laugsmestere. Herimod fandt General-Toldkamret Intet at erindre, „naar de meldte Slags Fabrikanter, som i deres trykte Artikler have faaet almindelig Privilegium paa Toldfriheder for de indførende raa Materialier etc.“ eengang for alle forsynede sig med de foreslaaede Beviser og hvergang foreviste samme for Toldinspec-teuren.

General-Land-Deconomie- og Commerce-Collegiet indgik nu under 13de Januar 1781 med Fore-

stilling af saadant Indhold: Efterat Generaltoldkamret har truffet den Foranstaltning, at „for de raa Varer, som til Fabrikernes Brug ere i Almindelighed tilladt toldfri at indføre“ skal ikke behøves speciel Friordre for hver Gang, men kun Foreviisning af Privilegio, møder den Omstændighed i Henseende til Silke-, Dug- og Løifabrikker, at ifkun Entrepreneurer for deslige Fabrikker have særskilte Privilegier, hvori de raa Materialiers Toldfrihed udtryffeligt nævnes, efter som Privilegier vel udfærdigedes ved Fabrikernes første Indførelse heri Landet, men da Fabrikanternes Antal saaledes tiltog, at deraf indrettedes forskjellige Laug, udfærdiges ikke for saadanne Laugsmestere Privilegier, men de fleste Silke- Dug- og Løifabrikanter drive deres Profession og Fabrik „efter deres respective Laugsartillers Rettighed uden særskilt Privilegio“, og „haver siden enhver laugsmæssig Mester uden speciel Privilegium og uden at Laugsartillerne expresse melde noget om Toldfrihed, altid havt lige Fordele med Privilegiati eller dem, som Toldrullen siger at skulle nyde Toldfrihed efter Privilegium.“ For at dette kunde vedblive, indstilledes, under Paaberaab af Generaltoldkamrets Samtykke, „at enhver Silke-, Dug- og Løifabrikant, uagtet han ei har speciel Privilegium, men driver sin Fabrik eller Profession efter Laugs-Rettighed, dog maa ligesuldt herefter som tilforn nyde den sædvanlige toldfri Indførel af raa Materialier og Redskaber“ imod Foreviisning af Aldermandsattest om, at de ere virkelig etablerede Laugsmestre. Herpaa

resolveredes allerhøist d. 22de Januar 1781: „Forestaaende Indretning med de laugsmæssige Fabrikanters Beviis-